

ubetydelig vold, og hvor forsøgene mislykkedes på grund af kvindens modstand og kvindens høje skrig.

Endvidere kan nævnes dom 5, 1998, i bilag 2, hvor voldtægtsforsøget blev begået af en 21-årig mand, der standsede en ham ubekendt 16-årig udviklingshæmmet pige, som cyklede hjem fra skole, og som under anvendelse af betydelig magt forsøgte at få samleje med pigen. Forsøget mislykkedes på grund af pigens stærke modstand i form af slag og spark. Gerningsmanden blev idømt fængsel i 9 måneder.

Endelig kan henvises til dom 8, 1998, i bilag 2, hvor voldtægtsforsøget blev begået over for en 70-årig kvinde i dennes lejlighed, hvortil gerningsmanden skaffede sig adgang, og hvor der anvendtes forholdsvist grov vold over for kvinden. Straffen blev fastsat til fængsel i 8 måneder.

En af de nævnte domme er en landsretsdom (dom 2, 1998), mens de øvrige domme er byretsdomme.

Det er på baggrund af de nævnte sager min opfattelse, at der særligt på dette område kan være behov for at overveje, om domme af denne art i videre omfang skal søges anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpeelse.

Hertil kommer, at det kan være ønskeligt at få større klarhed med hensyn til vurderingen af det nugældende strafniveau for *fuldbyrdet overfaldsvoldtægt*, når der ikke foreligger skærpende omstændigheder.

I øvrigt bemærkes, at det har været diskuteret, om straffene i sager, hvor der er *flere gerningsmænd til voldtægten*, er passende. Som det fremgår, er der kun få sager i det undersøgte materiale, hvor voldtægten er begået af flere i forening. Imidlertid verserer der for tiden flere voldtægtssager, hvor der efter de foreliggende oplysninger har været flere gerningsmænd.

Det kan på den baggrund være af interesse at følge sådanne sager med henblik på at vurdere, om det forhold, at gerningen er udført af flere i forening, tillægges passende betydning i skærpende retning ved strafudmålingen.«

På den baggrund fandt jeg, at der kunne være grundlag for at iværksætte en ordning, hvor Rigsadvokaten i et års tid får forelagt alle fæl-

dende byretsdomme i voldtægtssager med henblik på at vurdere, om anklagemyndigheden i videre omfang bør anke domme i voldtægtssager, således at landsretterne i flere sager får lejlighed til at tage stilling til strafniveauet.

Ordningen skulle i givet fald omfatte alle domme i voldtægtssager, uanset om der er tale om par-, kontakt- eller overfaldsvoldtægt, og uanset om forholdet er fuldbyrdet eller ej. Det vil gøre det muligt at foretage en vurdering af, om straffene i de konkrete sager i alle tilfælde er i overensstemmelse med det niveau, der er beskrevet i redegørelsen og eventuelt anke egnede sager til landsretten med henblik på skærpeelse. Ordningen skulle endvidere omfatte en underretning af Rigsadvokaten om alle landsretsdomme. Herved vil det også blive muligt på et bredere grundlag efter udgangen af perioden at danne sig et helt aktuelt billede af strafniveauet.

2. Indberetningsordningen

Der blev herefter indgået aftale mellem Justitsministeriet og Rigsadvokaten om at iværksætte en indberetningsordning som beskrevet i redegørelsen.

Ordningen blev sat i værk ved Rigsadvokaten Informerer nr. 3/2001, der vedlægges som bilag 1.

Som det fremgår heraf, skal *alle byretsdomme*, hvor der er domfældt for overtrædelse af straffelovens § 216, herunder også jf. §§ 224 eller 225, forelægges for Rigsadvokaten. Det samme gælder domme, hvor der er domfældt for overtrædelse af straffelovens § 217, herunder også jf. §§ 224 og 225.

Forelæggelsen skal ske via vedkommende regionale statsadvokat med en begrundet indstilling om, hvorvidt der er grundlag for at anke strafudmålingen. Statsadvokaten skal videresende sagen til Rigsadvokaten med sin indstilling om ankespørgsmålet i så god tid, at rigsadvokaturen har mulighed for at vurdere sagen, og således at en eventuel ankestævning kan udfærdiges og forkyndes inden ankefristens udløb.

Rigsadvokaten skal endvidere underrettes om *alle landsretsdomme*, hvor der er domfældt for overtrædelse af straffelovens § 216, herunder også jf. §§ 224 eller 225. Det samme gælder domme, hvor der er domfældt for overtrædelse af straffelovens § 217, herunder også jf. §§ 224 eller 225. Underretning skal ske senest 5 hverdage efter domsafsigelsen, hvilket givet rigsadvok-